

Stockholm den 18 april 2017

Till

Finansborgarrådet Karin Wanngård

Skolborgarrådet Olle Burell

Arbetsmarknads- och idrottsborgarrådet Emilia Bjuggren

Under en hearing på Stockholms Handelskammare om Valfärdsutredningen i november 2016 där Olle Burell deltog framförde flera välfärdsföretagare oro för att verksamheter skulle tvingas lägga ned om Reepaluutredningen eller liknande förslag skulle bli verklighet. Konsekvenserna skulle bli stora, till exempel går uppemot 40 procent av barnen i Stockholm i fristående förskolor.

Stockholms Handelskammare har följt den socialdemokratiska partikongressen 2017 och utvecklingen när det gäller föreslagna ingrepp i den privata välfärdssektorn. Kongressens slutsatser skapar anledning till stor oro, särskilt i vår region.

Eftersom ni är ansvariga för viktiga delar av välfärdspolitiken vill vi som representanter för huvudstadsregionens näringsliv gärna ha svar på följande frågor:

1. I huvudstadsregionen (Stockholms län och Uppsala län) arbetar drygt 100 000 personer i privata välfärdsbolag, såsom skolor, förskolor, äldreboenden och sjukhus. I Stockholms län upphandlas totalt ca 20 procent av all välfärdsverksamhet i de kommunala och landstingskommunala verksamheterna. Ingen annan del av landet köper in en tillnärmelsevis lika hög andel av verksamheten från andra än de offentliga utförarna. **Har någon särskild konsekvensanalys utförts av hur invånarna i huvudstadsregionen drabbas av om kongressens förslag blir verklighet?**

2. Ett av Stockholms tre akutsjukhus, S:t Görans sjukhus, drivs av Capio. I en rapport från Hälso- och sjukvårdsförvaltningen i Stockholms läns landstings från 2015 framgår att:

* S:t Görän producerar vård till ca 11 procent lägre kostnad än övriga sjukhus.

* sjukhuset klarade landstingets kvalitetsmål bäst, hade lägst andel återinläggningar och patientnöjdhet över rikssnittet.

*S:t Göran är det sjukhus som har nöjdast medarbetare och högst förtroende för närmaste chef och sjukhusledning av de jämförda sjukhusen.

Hur har kongressen kommit fram till slutsatsen att just det sjukhus i Stockholm som producerar billigast vård med nöjda patienter och medarbetare bör byta huvudman?

3. Den framtida kompetensförsörjningen i den svenska välfärden är en central fråga. Redan i dag ser vi brist inom många yrkeskategorier, till exempel förskolelärare och specialistutbildade sjuksköterskor. Med huvudstadsregionens snabba befolkningsstillväxt och höga kostnader för boende finns det anledning att tro att bristen på utbildad personal accentueras ytterligare. **På vilket sätt skulle det hjälpa den kort- och långsiktiga kompetensförsörjningen i välfärden när de verksamheter som de anställda är mest nöjda med tas bort eller byter huvudman, och har någon plan för kompetensförsörjningen gjorts?**

4. Inom den privata välfärdssektorn finns många verksamheter med en specialiserad profil. Särskilt boende eller hemtjänst på hemspråk och skolor och förskolor som följer en viss pedagogik är exempel på detta. Både när det gäller omsorg av äldre och pedagogisk verksamhet för barn och unga är kontinuitet och trygghet viktigt för att upprätthålla kvalitet och nöjdhet hos brukarna. **Hur ska det rent praktiskt gå till för elever, boende och brukare att byta verksamhet när den verksamhet de nu använder hotas av nedläggning? Vad händer med de boende, brukare och elever som får sin service på ett språk eller via en pedagogisk inriktning som kommun eller landsting inte erbjuder?**

5. Slutligen är välfärdsföretagande en av de branscher som har högst andel kvinnliga grundare och chefer. Ca 58 procent av välfärdsföretagen har en kvinna som operativ företagsledare. **Hur ser era jämställdhetspolitiska överväganden ut när en bransch med en stor andel kvinnliga ledare tvingas att lägga ned eller övergå i offentlig regi?**

Hälsningar,

Maria Rankka

Vd, Stockholms Handelskammare

Bifogas: Stockholms Handelskammares remissvar delbetänkande till SOU 2016:78.